

Verhalen van
hoop
en
perspectief

Samen lukt 't ...

Inhoudsopgave verhalen

Vaak is de situatie veel complexer dan het lijkt	7
Jonge ongehuwde moeder staat er helemaal alleen voor	8
Niet langer de schuld op een ander afschuiven	9
Door kredietcrisis alles kwijtgeraakt	10
Hulpeloos	11
Kennismaking met het Nederlandse systeem	12
Ervaringen uit het eerste jaar van een maatje	13
Zelf maatje geworden nadat eigen schuld was afgelost	14
Schulden door gokverslaving van echtgenoot	15
In je eentje kom je er niet uit	16
Verwaarloosde financiële administratie door ziekte	18
Veel verdriet en terug naar één salaris	19
Werken en toch arm	20
Bedrijf failliet door arbeidsongeschiktheid	21
Voor ZZP'ers is er geen schuldhulpverlening	22
Vicieuze cirkel	23
Failliet door het faillissement van opdrachtgever	24
Onwetend waar al dat geld voor is bedoeld	25

Geloven in een nieuwe start

In deze bundel vindt u verhalen van mensen die weer hoop en perspectief kregen nadat ze hulp hebben gekregen van een SchuldHulpMaatje. Het is bemoedigend dat kerken en geloofsgemeenschappen, samen met vele vrijwilligers, hun tijd en kwaliteiten inzetten om mensen in schulden bij te staan. Helaas is dit hard nodig. En het is zeker geen eenvoudige taak. SchuldHulpMaatjes krijgen dan ook een stevige training. Daarin leren zij hoe zij mensen financieel zelfredzaam kunnen maken. De eerste resultaten laten zien dat de insteek op preventie werkt. Deze inzet vanuit kerken heeft een geheim. Het zit hem in de menselijke maat en respect voor wie die ander is. Geloven dat hij of zij een nieuwe start kan maken. Maar ook kordaat samen die zaken veranderen die nodig zijn. Ik wens daarom veel mensen met schulden in Nederland een SchuldHulpMaatje toe.

Carla van der Vlist

Voorzitter landelijke stuurgroep SchuldHulpMaatje | Teamleider Kerk in Actie, binnenlands diaconaat

Carla van der Vlist

Metterdaad helpen

De laatste jaren steeg het aantal hulpvragen bij parochiële caritas instellingen, diaconieën en noodfondsen. En steeds meer mensen die aankloppen voor hulp hebben problematische schulden. Caritasbestuurders en diakenen vroegen ondersteuning en advies hoe zij hiermee om kunnen gaan. Ons eerste antwoord bestond uit cursussen en een handreiking 'Eerste hulp bij schulden'. Vervolgens ontstond het idee om maatjesactiviteiten te starten rond mensen met schulden. Dat idee kwam in een stroomversnelling door een grote subsidie van het Rijk. Zo is SchuldHulpMaatje ontstaan. Kerken hadden al veel diaconale kennis en ervaring. Dat maakte een snelle start van het project mogelijk, net als het vinden van maatjes. In enkele jaren groeiden we uit naar een landelijk netwerk waarbij 60 plaatsen zijn aangesloten en 1250 maatjes actief zijn. Zo is er metterdaad een diaconaal antwoord gaande voor al die mensen met financiële en urgente noden.

Hub Crijs

Landelijke Stuurgroep SchuldHulpMaatje | Landelijk Katholiek Diaconaal Beraad, Diaconie en Parochie

Hub Crijs

Bundeling van krachten een succes

Bij de start in 2010 durfden we niet te dromen, dat SchuldHulpMaatje binnen enkele jaren zou uitgroeien tot een sterk landelijk netwerk. Het concept van interkerkelijke samenwerking blijkt een succes. De afgelopen drie jaar leken op een achtbaan, eerlijk is eerlijk. Maar het is voor mij een geweldige ervaring geweest om mee te maken wat een bundeling van krachten teweeg kan brengen. We zijn dankbaar voor zoveel mensen, uit al die kerken en organisaties, die in beweging gekomen zijn om mensen in een uitzichtloze situatie te hulp te schieten. Met mij, laten velen van hen zich inspireren door de woorden van een profeet uit lang vervlogen tijden: *Mijn plan met jullie staat vast, spreekt de HEER. Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk: ik zal je een hoopvolle toekomst geven.* Dankzij de inzet en volharding van zoveel toegewijde maatjes in het land worden deze woorden werkelijkheid. In dit boekje staan de verhalen opgetekend van mensen die hierover vertellen. Het is slechts een kleine greep uit de praktijk van de afgelopen drie jaar. En het zijn zeker geen goedkope verhalen. Ze zullen u duidelijk maken dat SchuldHulpMaatjes geen vrijblijvend vrijwilligerswerk doen. Zij hebben een verantwoordelijke en vaak zware taak die onze waardering en aanmoediging verdient.

De meeste verhalen in dit boekje zijn anoniem. Schulden zijn een taboe en slechts enkele mensen durven openlijk hun verhaal te vertellen en hun foto daarbij te laten plaatsen. Zij willen hiermee aan anderen laten zien dat er echt een weg terug is. En dat een SchuldHulpMaatje je helpt die te vinden. De andere foto's zijn van de maatjes en hun coördinatoren in het land. Zij geven een gezicht aan al die vrijwilligers in het land die zich gedreven voelen om nabij te zijn voor mensen die geen uitkomst meer zien. Dank en respect ook voor hen!

Peter Rijsdijk

Landelijk Servicepunt SchuldHulpMaatje, Landelijk projectleider

Peter Rijsdijk

Samen lukt 't

Samenwerken, dat is de basis van SchuldHulpMaatje en het geldt voor alle geledingen van ons landelijke netwerk. Samen kun je onevenredig veel meer dan alleen.

Waaruit dat blijkt? Ten eerste de samenwerking tussen een maatje en een hulpvrager. Een maatje ondersteunt en leert iemand hoe hij in de toekomst weer zelf de regie over zijn financiële huishouding kan nemen. Hij neemt het niet over. Hij neemt ook niet de plaats in van een professionele hulpverlener. Iemand kan de hulp van een maatje inschakelen nog voordat hij in de schulden raakt. Graag zelfs. Voorkomen is beter dan genezen. Waar nodig verwijst hij door naar professionele hulpverlening. Ook dan blijft het maatje raadgever en hulp. En heeft tijd om naar iemands persoonlijke verhaal te luisteren.

Een lokale werkgroep van SchuldHulpMaatje ontstaat altijd uit een samenwerkingsverband van plaatselijke kerken. Samen sluiten zij een overeenkomst met de gemeentelijke overheid en gaan samenwerking aan met maatschappelijke organisaties. Zo ontstaat een groot lokaal netwerk. Dit maakt het mogelijk dat in een vroeg stadium hulp kan worden ingeroepen. Door de samenwerking met woningcorporaties heeft bijvoorbeeld menig maatje al een huisuitzetting weten te voorkomen. Inloophuizen blijken goede doorverwijzers. Aan een vriendelijke vrijwilliger vertel je nu eenmaal eerder over je zorgen dan dat je naar het maatschappelijk werk stapt. Een oplettende vrijwilliger verwijst door naar SchuldHulpMaatje.

De rol van het Landelijk Servicepunt

Het Landelijk Servicepunt helpt nieuwe locaties bij hun lokale opbouw en kwaliteitsborging. Ook zorgt het voor centrale inkoop van de opleidingen en jaarlijkse bijscholing van de maatjes, coördinatoren en bestuursleden uit het land. Een andere taak is om locaties te helpen financiën te verwerven. Het Landelijk Servicepunt onderhoudt contacten met de politiek en diverse organisaties in het land.

SchuldHulpMaatje is ontstaan dankzij de samenwerking tussen kerkelijke organisaties in Nederland. Zij vonden elkaar in het gezamenlijke verlangen een structurele oplossing te bieden aan de toenemende armoedeproblematiek in ons land. Samen met gecertificeerde christelijke bureaus voor schuldhulp ontwikkelden zij een professionele werkformule en trainingen. Het ondersteunt de diaconie om op een eigentijdse wijze actief te zijn in de samenleving.

Een maatje kan niet iemands problemen oplossen, wel helpen om ze op te lossen. Veel maatjes kennen de frustratie dat sommige van hun hulpvragers, als het erop aan komt, niet bereid zijn om daaraan zelf mee te werken. Wanneer zij echt niet de verantwoordelijkheid willen nemen over hun eigen leven, zit er voor het maatje niets anders op dan het contact te verbreken.

Ubi caritas est

Gedicht van Hub Crijs

gebrekkig
ziek
gevangen
koud
vreemd
eenzaam
verdrietig

liefdevol
raken en aanraken
geraakt worden
raakbaar zijn
ogen om te zien
oren om te luisteren
neus om te ruiken
handen om te gebruiken
voeten om te lopen

rug om te dragen
wie dan?
hoe dan?
je medemens in nood
ontmoeten

zwervers elke dag eten brengen
verslaafde mensen drinken geven
verwarde mensen kleden
rare vreemdelingen onthalen
verslaafde gevangenen bezoeken
aids zieken bezoeken
verlaten verstorven en begraven

barmhartigheid doen
gerechtigheid nastreven
ruzie verzoenen
vrede maken

waar liefde is
daar is God

Vaak is de situatie veel complexer dan het lijkt

Het gebeurt nogal eens dat een maatje langszij komt bij iemand waar het probleem duidelijk op tafel lijkt te liggen. Maatje Ben, en veel andere vrijwilligers met hem, ontdekken vaak dat er veel meer aan de hand is. En soms is het zo complex dat je als maatje wel wat in huis moet hebben. We nemen een voorbeeld uit de praktijk waarvan het je bijna gaat duizelen. Helaas staat deze niet op zichzelf.

Maatje Ben ging naar een gezin waar de moeilijkheden voornamelijk veroorzaakt zouden zijn door een hypotheekachterstand en een vastgelopen regeling met de Stadsbank. Hij ontdekte al snel dat deze familie totaal geen inzicht had in hun situatie. Eigenlijk was het gewoon een chaos.

Allereerst hing er een gedwongen verkoop van het huis in de lucht. "De opbrengst zou voldoende moeten zijn om de schulden af te lossen. Maar ik kon me dat niet voorstellen. Het lukte me om het huis opnieuw te laten taxeren. Ik had gelijk en de Stadsbank zag af van gedwongen verkoop." De WOZ waarde kon daarmee ook naar beneden worden bijgesteld. Dat had Ben snel geregeld bij de gemeente.

Coördinator Alexander

Een leuke belastingbesparing. Terwijl hij de administratie verder ordende, ontdekte hij dat er van alles mis was met belastingaanslagen, aftrekposten, verkeerd berekende hypotheekrente en noem maar op. Het was een flinke klus om dat weer in orde te krijgen. Ook vond hij de energienota onwaarschijnlijk hoog. Hij vroeg

de energieleverancier om het energieverbruik eens opnieuw te berekenen. Dat leverde weer een leuke bezuiniging op. Ook stuitte hij op dubbele of veel te dure verzekeringen. Ook dat loste hij op. De laatste grote hobbel was een regeling voor het innen van de hypotheek. Een ingewikkelde klus, gezien de complexe situatie van het gezin. Het is allemaal gelukt en toen kon Ben eindelijk een

reëel budgetplan voor het gezin opstellen. "Daarmee won ik het vertrouwen van de Stadsbank en die zette nu alsnog de schuldsanering in gang, net als budgetbeheer. Dat laatste is voor dit gezin echt wel nodig, zelf zijn zij niet in staat hun uitgaven goed te plannen."

"Dit gezin had beslist geen inzicht in hun financiële situatie."

De foto's geven een gezicht aan alle maatjes en vrijwilligers in het land, ze horen niet altijd bij het vertelde verhaal!

Jonge ongehuwde moeder staat er helemaal alleen voor

Maatje Nicole

Anne was pas 18 jaar maar had al een zoontje van twee. De vader is uit beeld. Om een huisje voor hen beiden in te richten had ze de inventaris op afbetaling gekocht bij een postorderbedrijf. Haar studiefinanciering was ontoereikend voor alle vaste lasten. Met haar ouders heeft zij een verstoorde relatie, dus van hen hoefde ze geen hulp te verwachten. Al snel maakte Anne de post niet meer open, de rekeningen kon ze toch niet betalen. Toen zij helemaal was vastgelopen ging zij ten einde raad naar een Sociaal Raadsman. Hij verwees haar door naar SchuldHulpMaatje. Samen met haar maatje maakte Anne de post weer open. Zo kreeg ze overzicht hoe zij ervoor stond. Vanwege de studiefinanciering kwam Anne niet in aanmerking voor schuldhulpverlening. Ze besloot toen om er helemaal zelf voor te gaan om de schulden af te lossen. Samen met haar maatje maakte ze afspraken met de schuldeisers over een aflossingsbedrag. Langzaam maar zeker wist ze alle schulden af te betalen. Na drie jaar tijd was ze compleet uit de rode cijfers. Haar maatje leerde haar hoe zij een begroting kan maken en steunde haar om het zware traject vol te houden. Want het was

afzien, om drie jaar lang met een heel beperkt budget rond te komen. Voor de lange termijn heeft Anne van haar maatje geleerd hoe zij zelfstandig haar zaken kan regelen. En ook om te gaan sparen voor onverwachte uitgaven of leuke uitjes. Ze heeft weer rust en kan weer genieten van het leven en haar kind.

“Ik heb geleerd hoe ik mijn uitgaven moet plannen. Dat geeft weer rust.”

“ Zoetermeer staat op de 22e plaats staat van gemeenten in Nederland met schuldenproblematiek. Jaarlijks melden 1300 mensen zich bij de schuldhulpverlening. Voorbeelden elders laten zien dat het lonend is om samen te werken met een SchuldHulpMaatje.

Niet langer de schuld op een ander afschuiven

Maatje Jan uit het Groene Hart had wel een heel bijzonder 'geval'. Een alleenstaande dame met een goedlopend bedrijf had een flinke schuld van € 150.000. Hij kwam er maar niet achter hoe dat kon. Met haar bedrijf maakte ze een behoorlijke omzet. Waar bleef al het geld? Wel zag hij een uitgeputte vrouw voor zich, die het ook allemaal niet meer wist. “Volgens haar

Maatje Jan

lag het allemaal aan de boekhouder. Die wilde geen inzage geven in de bankafschriften en andere cijfers.” Dat is wel heel kras en Jan was niet tevreden met die verklaring. Na lang speuren ontdekte hij dat ze gokverslaafd was. En aan de drank. Toen dat eenmaal duidelijk was hoefde Jan zich geen vragen meer te stellen over die geheimzinnige boekhouder. “Zij ziet nu in dat zij zelf haar problemen moet aanpakken.” Jan heeft Schuldhulpverlening voor haar aangevraagd. Tegelijkertijd besloot ze ook om therapie te gaan volgen om van haar verslavingen verlost te worden. “Het gaat veel beter met haar nu zij haar problemen onder ogen ziet en aanpakt,” vertelt Jan. “Zij is achteraf heel blij dat ik haar geholpen heb om weer rust in haar leven te brengen. Zij weet weer waar ze aan toe is. En ik vind het geweldig dat het me ook nog gelukt is om binnen een maand een goedkopere woning voor haar te regelen.” Deze mevrouw heeft nog een lange weg te gaan, voordat al haar schulden weg-gewerkt zullen zijn. Ze wacht de uitspraak af van de rechter voor een WSNP, een minnelijk traject is er helaas niet van gekomen. Maar ze heeft perspectief dat het weer goed kan komen. En dat geeft moed om vol te houden.

“Ik zie nu in dat ik zelf verantwoordelijk ben en mijn problemen moet aanpakken.”

Het spreekt mij daarom aan dat de kerken in Zoetermeer de krachten gebundeld hebben om een bijdrage leveren aan het bestrijden van deze groeiende maatschappelijke problematiek.

Klaasjan de Jong, wethouder Zoetermeer

”

Door kredietcrisis alles kwijtgeraakt

Sinds 1999 had ik een eigen bedrijf. Als ZZP-er verhuurde ik mijzelf als ICT-project- en interim-manager binnen de wereld van de financiële dienstverlening. Er was werk in overvloed. Dat veranderde in 2008. Door de kredietcrisis liep het aantal opdrachten bij banken en verzekeraars in rap tempo terug. Het werd steeds moeilijker om aan een opdracht te komen en begin 2010 kwam ik thuis te zitten. Geen werk, geen inkomsten. Mijn financiële positie ging snel achteruit en ik belandde steeds dieper in de schulden. In 2011 werkte ik nog wel een half jaar in vaste loondienst. Ik probeerde om met de schuldeisers tot een oplossing te komen, maar geen van allen was bereid daaraan mee te werken. Ook een 'professionele' schuldhulpverlener bood geen soelaas. Integendeel. Al vrij snel bleek dat het betreffende bureau vooral geïnteresseerd was in de eigen verdiensten. Mijn situatie verslechterde alleen maar. Inmiddels was ik zo'n beetje alles kwijtgeraakt: werk, huis en (lease)auto. Ook mijn partner verliet het zinkende schip en met haar verdween ook nog eens de helft van de inboedel. Ik besloot tijdelijk mijn intrek te nemen in een tuinhuisje. Een jaar later hoorde ik dat mijn vrouw was overleden.

Toch gebeurde er ook nog iets moois. Ik kwam tot geloof en begon kort daarna met een studie theologie. Daaraan ontleen ik veel steun. Mede door het geloof leerde ik Frans kennen, hij is een SchuldHulpMaatje. Overheidsinstanties stuurden mij van het kastje naar de muur, SchuldHulpMaatje was wat mij betreft de laatste strohalm. Mijn probleem was dermate complex (eigen bedrijf, schulden, geen werk, inkomen of fatsoenlijke woonruimte), dat advies op maat noodzakelijk was. Met de hulp en inzet van Frans kwamen we gezamenlijk tot een plan van aanpak. De hoofdvraag was in welke volgorde we de verschillende (deel) problemen moesten aanpakken. Inmiddels is mijn bedrijf failliet verklaard, is er uitzicht op een woning en geniet ik een bijstandsuitkering. Mijn situatie is nog steeds niet rooskleurig want de feitelijke schuldsanering moet nog beginnen. Maar er is eindelijk overzicht. Dankzij mijn maatje is er orde geschapen in de chaos en gloort er weer licht aan het einde van de tunnel.

“Er gloort weer licht aan het einde van de tunnel.”

Bert en Frans

Hulpeloos

Bij toeval kwamen maatjes in contact met Jeanne, 38 jaar en alleenstaande moeder van twee kinderen. Eerst leek het erop dat zij persoonlijke aandacht wilde, maar er bleek al snel veel meer aan de hand. Vier jaar geleden had zij haar baan opgezegd om fulltime voor haar invalide moeder te kunnen zorgen. Kort na de eerste kennismaking met de vrijwilligers werd Jeanne zelf ziek. Daarom nam iemand anders de zorg over voor haar moeder. Toen kwam uit dat er financieel van alles niet in orde was. Bijvoorbeeld dat de zorgpremie al lange tijd niet was betaald. Nadat Jeanne haar baan had opgezegd, had ze er niet aan gedacht om voorzieningen aan te vragen, zoals zorgtoeslag of kinderbijslag. Alleen haar invalide moeder genoot een bijstandsuitkering. Daar moesten ze nu met vijf personen van leven. Dat lukte dus niet. Er ging nog meer mis. Terwijl Jeanne in het ziekenhuis lag ging 'oma' naar een

verpleeghuis. Dat betekende voor Jeanne en haar kinderen dat zij het huis moesten verlaten. Want het huurcontract stond op de naam van haar moeder. Daar stond ze dan, ziek, schulden en een dreigende dakloosheid voor haar en de

Coördinator Hans

kinderen. Een SchuldHulpMaatje sprong voor haar in de bres. Hij legde contact met de Sociale Dienst om de toeslagen te regelen waar zij recht op heeft. En misschien nog wel een gedeelte met terugwerkende kracht. Daarnaast bemiddelde het maatje bij de woningbouwcorporatie. Binnen enkele dagen kreeg Jeanne de woning van haar moeder toegewezen.

Wat een opluchting. De ergste nood is geregeld. De volgende stap is schuldsanering. Voorlopig blijft het maatje haar steun en toeverlaat.

“Ik wist niet dat ik zorgtoeslag kon aanvragen.”

“De nood is hoog en we hebben een leger van maatjes nodig.”
Cynthia Ortega, ChristenUnie

“In Marokko betaalden we elkaar gewoon aan de keukendeur.”

Kennismaking met het Nederlandse systeem

In Delft woont een Marokkaans gezin dat niets begreep van het Nederlandse systeem van rekeningen en betalingswijzen. Al snel ging het fout. In Marokko regelen ze hun zaken nu eenmaal anders dan wij gewend zijn. Gewoon aan de keukendeur. Een maatje hoefde dit gezin alleen maar te leren hoe het in Nederland werkt. Nu zijn ze heel trots dat ze het zelf redden.

Ingewikkelde bureaucratie

Je hoeft geen immigrant zijn om niet altijd de post te begrijpen van overheidsorganisaties of hulpverleningsinstanties. Die blijkt voor veel mensen best ingewikkeld te zijn. Overal in het land krijgen de vrijwilligers van SchuldHulpMaatje te maken met mensen die hierdoor vastlopen. Ook merken zij dat veel mensen moeite hebben met hun administratie. Niet iedereen kan uit de voeten met moderne elektronische betalingswijzen en lange, ingewikkelde digitale formulieren. Daardoor verliezen veel mensen grip op hun financiën en lopen zij voorzieningen mis waar zij recht op hebben. En wie een formulier niet goed invult krijgt niets of riskeert een boete. Bureaucratie veroorzaakt nogal eens dat mensen hun relatief kleine schuld in korte tijd

Coördinator Inge

zien vermenigvuldigen tot een onoverzienbaar bedrag. Maatjes hebben ook vaak te maken met mensen die eigenlijk geen overzicht hebben over hun verzekeringen, toeslagen en vaste lasten. Naast hun ‘reddingswerk’ spannen de maatjes zich er dan ook voor in om hen te leren hoe zij zelfstandig en op de moderne manier hun administratie kunnen bijhouden.

Ervaringen uit het eerste jaar van een maatje

Maatje Hans, in het oosten van het land, vertelt dat hij geschokt was toen hij ontdekte dat ook bij hem in het dorp zoveel mensen financiële problemen hebben. “Dat is toch grote stadsproblematiek”, dacht hij tot voor kort. Nog schokkender vond hij de ontdekking dat veel schrijnende situaties zich zelfs vlak voor zijn neus voordoen. Maar een straat verder. In dat keurige huis met even keurige voortuin. Een greep uit de praktijk van zijn eerste jaar als maatje.

“Mijn eerste ‘klant’ was een hoogzwangere vrouw die hulp nodig had bij het ordenen van de post. Het was een stapel van zo’n anderhalve meter.” Dit maatje zal niet snel haar trots vergeten toen zij deze onder zijn toezicht oog

Coördinator Riki

had verwerkt tot keurige dossiers. Dat gaf niet alleen extra kastruimte. Het herwonnen overzicht in de administratie was minstens zo belangrijk.

Voor een oudere Marokkaanse dame draagt hij de titel ‘engel van God’. Een eervolle bijnaam. “Ik help haar met het bewaken van haar budget. Na een scheiding had deze dame een enorme schuld op te ruimen. Maar zij begrijpt de officiële stukken van instanties niet vanwege haar gebrekkige Nederlands. Zij is blij dat met mijn hulp de boel niet spaak loopt.” Bij weer een volgend gezin was het voldoende om de financiële situatie in kaart te brengen. “De echtgenoot was vaak afwezig. Zijn vrouw moest daarom de financiën bijhouden, maar wist daar niet goed raad mee. Al snel verloren ze het overzicht over hun financiën en raakten in paniek. Nu alles op een rijtje staat blijkt de vermeende schuld mee te vallen en komt het stel er verder zelf weer uit.”

Een teleurstelling was er ook. Er valt niet aan te ontkomen. Een alleenstaande man was wel blij met de hulp van Hans en dat hij hem inzicht gaf in zijn financiën. Maar toen het onderwerp ‘uitgavenpatroon’ ter sprake kwam haakte hij af. “Er zat niets anders op dan afscheid van hem te nemen en hem door te verwijzen naar professionele hulp.”

“Ik dacht dat schulden ‘grote stadsproblematiek’ waren.”

“Ik ben verguld met het SchuldHulpMaatjes initiatief van de kerken; zij zijn al lang gewend om mensen in nood te helpen. Het is niet zo gek dat de gemeente dit initiatief ondersteunt, omdat het ook haar taak is om een goed vangnet te zijn voor kwetsbare burgers.”

Gregor Rensen, wethouder Leidschendam-Voorburg

Zelf maatje geworden

nadat eigen schuld was afgelost

Nely raakte in de problemen na een echtscheiding. Dat is op zich al een hele klap, maar kort daarna verloor ze ook haar baan. Toen ging het opeens heel snel. Voor ze het wist liep haar financiële situatie uit de hand. Achteraf vindt zij het ook niet handig dat zij er voor de buitenwereld niet voor uit wilde komen. "Samen met mijn zus had ik nog een vakantieresje geboekt, terwijl ik het me eigenlijk niet meer kon veroorloven", vertelt ze. "Uit schaamte vertelde ik mijn familie niet over mijn problemen. Toen ik er eenmaal voor uit gekomen was waren ze kwaad dat ik het niet eerder had gezegd. Dan zouden ze me geholpen hebben." Intussen werd Nely ziek van alle stress.

Gelukkig werkte ze als vrijwilliger bij het inloophuis waar ze mensen helpen met hun financiën. Daar durfde ze het aan iemand te vertellen en die adviseerde haar om zo snel mogelijk hulp te vragen. "Want hoe langer je daarmee wacht, hoe ingewikkelder het is om eruit te komen." Nely is blij dat ze naar deze goede raad heeft geluisterd. Stap voor stap loste ze haar schulden af. "Nu geniet ik ervan dat ik weer verjaardagcadeautjes voor mijn

kinderen kan kopen", vertelt zij. Nadat zij haar eigen schulden had opgeruimd werd Nely zelf ook maatje. Ze wilde graag anderen helpen, omdat zij als geen ander weet hoe geweldig het is om je schulden achter je te kunnen laten. "Ik begrijp goed waar mensen doorheen gaan. Het is echt moeilijk om van een minimaal budget rond te moeten komen. Maar als iemand de moed lijkt te laten zakken zeg ik altijd: "Kijk maar naar mij. Als het mij gelukt is, kun jij het ook!"

Maatje Nely

"Had ik me maar niet zo geschaamd en het eerlijk verteld. Mijn familie zou me geholpen hebben."

“ Ik ben zeer onder de indruk van de inzet van veel maatschappelijke organisaties en de daarbij betrokken vrijwilligers. Zij bieden enorm veel hulp aan mensen met financiële problemen.

Schulden door gokverslaving van echtgenoot

Nietsvermoedend opende Sara (63) op een avond de deur nadat er was aangebeld. Tot haar grote verbazing stond er een deurwaarder op de stoep. Zo deed ze na een jarenlang huwelijk de onthutsende ontdekking dat haar echtgenoot niet trouw de rekeningen betaalde, zoals ze altijd dacht. Gokverslaafd, zo werd al snel duidelijk. Het betekende het einde van een onbezorgd leven. Ze begreep nu ook waar haar gouden horloge was gebleven en de speld die ze nog van haar moeder had geërfd. Toen ze uiteindelijk besloot van haar man te scheiden bleef ze achter met een schuld van ruim € 25.000.

"Verschrikkelijk", zegt ze nu. "Ik wist niet wat ik moest doen." Op advies van haar advocaat zocht ze hulp bij het maatschappelijk werk. Sara is dankbaar voor de uitstekende hulp en de doorverwijzing naar de Voedselbank en SchuldHulpMaatje. Haar maatje is nu haar steun en toeverlaat. Samen maakten ze een map waarin ze netjes geordend haar papieren bewaard. Dat geeft haar rust. En als ze iets niet weet mag ze haar maatje altijd bellen. Zo raapt

ze nu dapper de brokstukken van haar leven op. Haar budget van € 60 per week heeft haar buitengewoon creatief gemaakt. En om grip te houden op haar portemonnee, heeft ze van alles precies uitgerekend wat het kost. Ze is nog nooit zo prijsbewust geweest als nu. Zelfs de prijs van een portie hondenvoer heeft ze tot de cent uitgerekend. Zo kiest ze per dag waar ze haar geld aan uitgeeft. Sara vertelt openhartig dat haar tranen op zijn. "Maar als ik bid krijg ik nieuwe kracht", voegt ze eraan toe. Als de periode van schuldsanering erop zit, kan zij deze periode in financieel

opzicht afsluiten. Maar de ondersteuning van haar maatje blijft ook daarna welkom. Sara worstelt met ziektes en de gevolgen van een hersenbloeding. Daardoor is het moeilijk om haar papierwinkel op orde te houden. Met hulp van haar maatje zal het haar zeker lukken om ook in de toekomst haar financiën op orde te houden.

Coördinator Jacqueline

"Een schuld van € 25.000! Verschrikkelijk, ik wist niet wat ik moest doen."

Deze partijen leveren een belangrijke bijdrage aan de bestrijding van armoede en schuldenproblematiek. Ik vind het daarom erg belangrijk de krachten uit de publieke en private sector te bundelen."

Jetta Klijnsma, Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

In je eentje kom je er niet uit

“Ik ben zo blij dat ik hulp heb gevraagd”, vertelt Monique. “In je eentje kom je er gewoon niet uit.”

Met een leefgeld van 150 euro per week is het nog steeds geen vetpot voor haar gezin met zeven thuiswonende kinderen. Maar er is weer overzicht en rust in het gezin nu zij hulp kregen van maatje Gerard uit de Oude IJsselstreek. In de week voor kerst vertrouwde zij de pastoor van haar kerk toe dat ze echt niet meer wist hoe ze haar gezin te eten kon geven. “Wat er daarna gebeurde is ongelooflijk”, vertelt Monique. “Binnen een paar dagen stonden er volle boodschappenkarren voor de deur. We kregen ondersteuning van het hulpfonds en men vroeg of ik ondersteuning wilde van een SchuldHulpMaatje.”

Een keer per maand schoof zij met Gerard aan tafel om de betalingsoverzichten door te nemen. Een keer per week gebeurde hetzelfde met de post. Het was fijn voor Monique dat ze met hem ook andere zaken kon bespreken. Monique heeft een samengesteld gezin en dat zorgt voor complexe situaties.

Maatje Gerard pakte het drastisch aan. “De eerste stap was een kasboek”, legt hij uit. “Dat gaf overzicht over de uitgaven. De tweede stap was een logboek waarin zij alle contacten

en afspraken met hulpverleners vastlegt.

Die lopen hier in en uit. Monique heeft een complex gezin. En de derde stap was het in kaart brengen van de schulden. Sommigen waren beslist niet terecht. Daar zijn we lang mee bezig geweest.”

De schuld waar Monique en haar man mee worstelden kwam onverwachts. “We hadden schuldsanering achter de rug. Na afloop bleken er toch nog opeisbare schulden over. Wij wisten niet dat die van de overheid open blijven staan. Door incassokosten en procedures liep de schuld van € 4000 binnen een jaar op naar €16.000.” Ze zaten knel, je komt niet voor een tweede keer in aanmerking voor schuldsanering. Van Gerard heeft Monique nu geleerd hoe ze betalingsregelingen kan treffen met haar schuldeisers. Ze maakte een lijst met de termijnen en aflossingsbedragen. “Het was fantastisch als ik er weer een paar kon schrappen”, vertelt Monique trots. Haar zelfvertrouwen is met sprongen vooruit gegaan. “Ik besef goed dat ik zelf gedeeltelijk verantwoordelijk was voor de problemen. Daarom wilde ik ze ook oplossen. Maar mijn verleden achtervolgde mij steeds. Ik ben een periode verslaafd geweest en belandde ervoor in de gevangenis. Toen men mijn zes weken

oude baby afnam besloot ik af te kicken. Dat is gelukt. Maar instanties wantrouwen mij nog steeds. Gerard veroordeelde mij nooit. Hij heeft mij als een vader geholpen en liet merken dat hij in mij geloofde. Dat gaf mij moed om door te zetten. Ze straalt. “En dankzij zijn bemiddeling heb ik zelfs weer werk gevonden. Ik ben hem ontzettend dankbaar. Inmiddels zijn wij verhuisd naar een andere woonplaats. We wonen lekker buiten, maar betalen ook minder huur. Dat is mooi meegenomen. Maar Gerard vergeet ik nooit. Ik heb nog steeds veel aan de dingen die hij me heeft geleerd.”

Gerard glundert als je hem vraagt hoe hij terugkijkt op de periode dat hij Monique begeleidde. Hij zou willen dat iedereen zo positief meewerkte als zij. “Monique pakte alles wat ik haar leerde snel op. Zij was echt gemotiveerd om schoon schip te maken. Dat was voor mij ook een enorme bemoediging. Als maatje maak je het ook wel eens anders mee. Daarom is het goed om af en toe aan haar terug te denken. Daar doe je het allemaal voor.”

Monique en Gerard

Dit verhaal is eerder gepubliceerd in de Krant zonder Naam van Cordaid, december 2012. Het is redactioneel aangepast en de laatste ontwikkelingen zijn er in opgenomen.

“ Met SchuldHulpMaatje laten kerken zien, dat zij mensen in financiële nood niet afschrijven. Wij kiezen voor barmhartigheid en veroordelen niet. Zonder dat wij mensen ‘pamperen’, helpen wij hen om weer volledig de regie over hun leven te krijgen. ”

Hub Vossen, stafmedewerker Dienst Kerk en Samenleving

Verwaarloosde financiële administratie

door ziekte

Uitgeput klopte een weduwnaar uit Limburg aan bij maatje Janneke. Kortgeleden was zijn vrouw na een lang ziekbed overleden. Ook zijn eigen gezondheid was niet goed. Door de hele situatie was hij al lange tijd niet meer aan zijn administratie toegekomen. Hij was het overzicht volledig kwijt. “Daarom zijn we begonnen om samen zijn financiële administratie op orde te brengen”, vertelt Janneke. “We hebben nu een redelijk inzicht in hoe hij er voor staat. Dat is niet erg goed. Er zijn veel schulden en we overleggen nu met de kredietbank en andere instanties over oplossingen. Duidelijk is nu al dat hij de komende tijd van een zeer laag inkomen zal moeten leven. Terwijl we bezig zijn komen er weer nieuwe rekeningen binnen en soms ontdekken we ook nog schulden waarvan hij niets afwist. Het betekent dat ik nog een tijd samen met hem bezig zal zijn om de problemen op te lossen.”

Naast al deze praktische hulp geeft Janneke hem vooral ook morele steun. Dat kan hij wel gebruiken.

Daarnaast leert zij hem hoe hij zijn financiën in de toekomst zelfstandig op orde kan houden.

Maatje en Trainer Ilse

“Dat vind ik een belangrijk onderdeel van mijn taak. Maar voor dit moment is deze man blij dat hij weer een overzichtelijke administratie heeft. Dat geeft rust in zijn leven.”

Veel verdriet en terug naar één salaris

“Van de een op de andere dag moest ik lege flessen wegbrengen om boodschappen te kunnen doen.” Jack windt er geen doekjes om dat hij in een lastig parket terecht kwam na zijn echtscheiding. Die was nog eens heel pijnlijk ook. Zijn vrouw bleek al langere tijd een relatie te hebben met haar werkgever. Naast het verdriet en de boosheid moest hij ook leren omgaan met één salaris. “Met ons gezamenlijke inkomen konden we drie keer per jaar op vakantie en reden we in een leuke auto. Met mijn salaris alleen was het een ander verhaal. En bovendien kwamen er nu ook nog de kosten voor een advocaat bij. Ik had soms geen geld om eten te kopen voor mijn twee kinderen. Het was ook een nadeel dat ik gewoon niet zo handig ben in het bijhouden

van een administratie.” Door alle stress had Jack een redelijk kort lontje. Dat heeft de nieuwe partner van zijn vrouw geweten. Maar het ging ook goed fout als hij de belastingdienst aan de telefoon had. Jack besloot om hulp te vragen bij de Sociale Dienst. Hij had in zijn omgeving genoeg ellende gezien bij mensen die diep in de schulden waren geraakt. Dat wilde hij voor zichzelf beslist voorkomen. Maar zolang je geen schulden hebt, kan de Sociale Dienst je niet helpen. Gelukkig bracht de ambtenaar hem wel in contact met SchuldHulpMaatje. “Ada heeft mij uit de tunnel getrokken”, blikt Jack terug. “Als ik het niet meer zag zitten gaf zij me nieuwe moed. En lastige telefoontjes deed zij gelukkig voor mij. Ik ontplofte als iemand me niet begreep of een beetje bot was. Zij hielp me ook met brieven schrijven aan schuldeisers met het verzoek voor een betalingsregeling. Zonder mijn maatje Ada had ik het niet gered. Dan was er geen geld geweest voor boodschappen en had ik mijn huis bij opbod moeten verkopen. Gelukkig heb ik nu mijn zaken weer goed op de rit. Ik ben Ada zo dankbaar. Zij is echt een supermens.”

Jack en Ada | Foto: Martijn van de Griendt / Skanfonds

“Het kwam er niet van om de administratie bij te houden. Ik heb lang voor mijn zieke vrouw gezorgd.”

“Ik wilde persé uit de schuldhulpverlening blijven. Met hulp van mijn maatje is dat gelukt.”

“SchuldHulpMaatjes zijn vrijwilligers, maar tegelijkertijd betrokken professionals. En dat is nodig als je mensen wilt helpen met financiële problemen.”

Ria Bakhuis, wethouder gemeente Hellendoorn

Werken en toch arm

Carla had drie maanden huurachterstand en de woningcorporatie dreigde met huisuitzetting. Paniek! Ze belde SchuldHulpMaatje en vrijwilliger Johan kwam direct voor haar in actie. De eerste vraag die hij zich stelde was hoe hij kon voorkomen dat zij met haar gezin op straat zou komen te staan. Hij nam direct contact op met de woningcorporatie om te vragen of er geen betalingsregeling getroffen kon worden. Hoe had het zover kunnen komen? Een verbroken relatie was de directe aanleiding van Carla's financiële problemen. Samen met haar partner was het geen probleem om de vaste lasten per maand te betalen. Maar nu Carla er alleen voor stond was het plotseling een ander verhaal. Zij heeft een baan in de zorg, maar op een nuluren contract. En daar zit nu het grootste probleem. Het aantal uren dat zij wordt ingezet wisselt sterk. Daardoor is zij elke

Coördinator en maatje Johan

maand onzeker over haar inkomsten. De enige zekerheid die zij heeft is dat het nooit boven de € 500 uitkomt. Dat is te weinig als je de enige kostwinner bent. Alleen de huur bedraagt al € 800 per maand. Johan ging met haar op weg om een oplossing te zoeken en weer in rustiger vaarwater te komen. Hij spande voor haar ook een rechtszaak aan vanwege een onterechte schuldeis. Die zaak won Carla en zo zag zij tot haar opluchting haar schuld met € 900 euro afnemen. Johan heeft Carla weer moeten loslaten. Zij koos ervoor om met haar tweeling naar Venlo te verhuizen.

Ze woont nu weer in de buurt van haar familie. Belangrijk voordeel is ook dat de huren in Venlo veel lager zijn dan in de Randstad. En Johan kan gerust zijn, SchuldHulpMaatje in Venlo staat nu klaar om haar verder te begeleiden.

“Omdat ik die rechtszaak won ben ik € 900 van mijn schuld kwijt, inclusief alle kosten die daarbij horen.”

Bedrijf failliet door arbeidsongeschiktheid

Als je altijd hard hebt gewerkt is het wel zuur als de deurwaarders bij je aanbellen en er woninguitzetting boven je hoofd hangt. Het overkwam een Turks gezin. De vader had een garagebedrijf waaruit hij eigenlijk te weinig inkomsten verwierf. Al deed hij nog zo zijn best, zijn gezin leefde altijd op het randje van armoede. Het ging echt fout toen hij kort na elkaar twee hersenbloedingen kreeg. Zijn bedrijf ging failliet. Hij wist geen raad met alle formulieren die hij nu moest invullen en de situatie groeide hem boven het hoofd. Ook zijn vrouw weet niet hoe ze met dit soort zaken moet omgaan. Hun dochter deed wat zij kon om haar ouders te helpen. Maar het

werd allemaal te veel. Vlak voor het helemaal spaak liep kwam hun dochter in contact met SchuldHulpMaatje. Maatje Wim won direct hun vertrouwen en ze vertrouwden hem de kastplank vol met post toe. Wat een opluchting! “Hij kwam elke week langs”, vertelt de dochter, “en regelde schuldhulpverlening voor mijn vader. Wanneer er nu een deurwaarder aanbelt, kan hij de brief van de schuldhulporganisatie laten zien.” Maatje Wim meldde hen ook aan bij de voedselbank en wist te regelen dat ze niet hun woning hoeven te verlaten. Dat is een pak van hun hart. Of het verder ooit nog goed komt met dit gezin? Hun dochter durft het bijna niet te geloven.

Maatje en kwartiermaker Frans

“Mijn vader begrijpt al die formulieren niet en haakte helemaal af.”

Voor ZZP'ers is er geen schuldhulpverlening

Bram is bouwvakker en doet dat werk nu als ZZP'er, een 'zelfstandige zonder personeel'. Dat ging een tijdje goed, maar als gevolg van de crisis liep het aantal opdrachten drastisch terug. Bram raakte in de schulden. Hij ondervond dat schuldhulp via de Sociale Dienst niet vanzelfsprekend is voor een ZZP'er. Het bedrijf van Bram moet eerst definitief beëindigd zijn. Ook moet hij de laatste afrekening van de belastingdienst kunnen overleggen. Dat kost allemaal tijd. Bram en zijn vrouw doen hun uiterste best. Af en toe komt er toch een klus binnen, en verdient Bram weer iets. Zijn vrouw werkt zoveel zij kan in de zorg. Maar zelfs met een aantal nuluren contracten op zak moet zij maar afwachten hoeveel zij per maand kan verdienen. Dat valt nogal eens tegen. Hun schulden nemen dus alleen maar toe. "Net als veel andere ZZP'ers vond Bram het erg moeilijk om hulp te vragen", licht maatje Wim toe. "Hij deed toch altijd alles zelf? En anders huurde hij wel een financieel adviseur of administrateur in. Dat kan hij nu niet meer betalen." Gelukkig haalde hij er toch een maatje bij toen hij door de bomen het bos niet meer kon zien. Deze staat hem nu bij met raad en daad en helpt hem om orde te scheppen in de chaos. Gratis.

Maatje en kwartiermaker Otto

Vicieuze cirkel

Anneke van 27 jaar komt er na een echtscheiding alleen voor te staan met drie kinderen. Zij meldt zich bij de Sociale Dienst voor een uitkering, maar die krijgt zij niet. De boodschap is dat zij aan de studie moet, dat zal haar kans op werk vergroten. Daarvoor moet ze een studietoelage aanvragen. Dat doet Anneke en ze gaat hard aan het werk. Maar ze heeft ook flinke schulden. Wanneer zij zich opnieuw bij de Sociale Dienst meldt voor schuldhulp wordt deze haar geweigerd, vanwege de

Maatje Wim

studietoelage. Die bestaat namelijk voor een deel uit een lening, en schuldhulpverleners kunnen geen schulden oplossen met nieuwe schulden. De maatschappelijk werker van Anneke vraagt om hulp bij SchuldHulpMaatje. Voor het maatje zit er niet veel anders op dan de schulden in kaart brengen. Ook helpt hij Anneke met brieven schrijven naar de schuldeisers, waarin zij haar situatie uitlegt. De meesten van hen parkeren de vordering tot het einde van het studiejaar. Maar de woningcorporatie is daar niet gevoelig voor en spant een procedure tegen haar aan. Anneke verliest de rechtszaak. "Gelukkig duurde de procedure zo lang dat zij haar studie kort na dit vonnis kon afronden", vertelt haar maatje. "Toen kon zij weer een uitkering aanvragen en zich melden bij de afdeling schuldhulp van de Sociale Dienst. Helaas kan zij nu geen vervolgopleiding doen, die de kans op werk verder zou vergroten. Dat wilde ze wel heel graag, maar zij kan haar schuldeisers niet nog een paar jaar op afstand houden." Haar maatje helpt haar nu in deze volgende fase waarin zij regelingen moet gaan treffen met haar schuldeisers.

"Ik moest gaan studeren met een studietoelage. Maar door de toelage kreeg ik geen schuldhulp."

“SchuldHulpMaatje vind ik één van de mooiste voorbeelden, hoe de kerk weer een verschil kan maken in het leven van mensen. Het zou wel eens een model kunnen worden voor andere missionair-diaconale projecten, die door de 'ontzorging' van de staat steeds meer nodig zullen worden.

Jan Wessels, directeur EA-EZA

“De kinderopvang was zo duur geworden dat ik mijn baan maar heb opgezegd. Nu krijg ik geen WW.”

Failliet door het faillissement

van opdrachtgever

Loek heeft zijn vooroordelen over mensen met schulden moeten bijstellen nadat hij maatje werd. “Ik begeleid een gezin waarvan de ouders altijd hard hebben gewerkt. Het bedrijf van de man ging kortgeleden failliet. Hij had € 18.000 uitstaan bij een opdrachtgever die hem lange tijd aan het lijntje hield. Uiteindelijk ging deze opdrachtgever failliet, dus er was niets meer te halen.” Zo sleurde dit bedrijf dus een volgend bedrijf mee in zijn val. “Omdat deze man ZZP'er was maakt hij geen aanspraak op een WW uitkering”, legt Loek uit. “Zijn vrouw ook niet, zij had kort daarvoor haar baan opgezegd. De kinderopvang was zo duur geworden, dat het goedkoper was om thuis te blijven voor de kinderen. Hun schuld van € 24.000 moeten ze zien weg te werken met een bijstandsuitkering en enkele toeslagen. Ga er maar aan staan.” Loek voelde zich voor een dilemma geplaatst. De Stadsbank en het maatschappelijk werk wilden het gezin niet meer helpen. Zij weigerden namelijk om hun kort daarvoor betrokken woning te verruilen voor een flatje met een iets goedkopere huur. Dat wilden ze hun kinderen niet aandoen. “Moest ik dit gezin dan ook maar laten vallen?”

Maatje Loek

Dat kon ik niet over mijn hart verkrijgen. Ik hebben kunnen helpen met het inzichtelijk maken van hun financiële situatie en het beperken van hun uitgaven. Als maatje is het mijn doel om hun situatie te verbeteren.” Loek is blij dat het echtpaar sinds kort weer tijdelijk werk heeft gevonden, voor zolang als het duurt. Voorlopig kunnen zij hun maandelijkse vaste lasten weer betalen. Met hulp van Loek hebben ze met de schuldeisers een regeling kunnen treffen.

Onwetend waar al dat geld voor is bedoeld

Maatje Annemarie sprong in de bres voor een jonge Afrikaanse vrouw. Met haar twee kinderen was zij naar Nederland gevlucht. Na anderhalf jaar in een asielzoekerscentrum te hebben doorgebracht kreeg zij haar eigen huurhuis. Dat was geweldig. En de hulp van de Sociale Dienst en het maatschappelijk werk was uitstekend. Zij zorgden voor alles: huursubsidie, zorgtoeslag, kindgebonden budget, een tegemoetkoming voor de kinderopvang, een lening voor inboedel, enzovoorts. Maar toen ging het mis. In Afrika had ze niets en hier in Nederland kreeg ze opeens geld. Hoe ga je daar mee om? De jonge moeder had niet begrepen dat zij zelf de huur,

ziektekostenverzekering, energierekening en noem maar op, voortaan zelf moest betalen. Daar kwam ook nog de kinderopvang bij, wanneer zij naar de inburgeringcursus ging. Het hielp ook niet, dat iemand haar vertelde dat zij zelf mocht weten wat zij met haar geld zou doen. En verder had niemand haar verteld dat ze geld moest reserveren voor haar vaste lasten. En anders had ze dat in elk geval niet begrepen. Haar maatje Annemarie zette de schulden op een rij en ontdekte dat ze letterlijk geen cent overhield om te eten. Zij hielp haar met betalingsregelingen en nu zijn bijna alle schulden afgelost. Ze heeft zelfs al een kleine spaarrekening. De Afrikaanse spreekt al goed Nederlands, maar officiële brieven zijn echt nog te ingewikkeld. Dat zal nog wel een tijd zo blijven. Ze is dan ook blij dat Annemarie haar daar voorlopig mee wil helpen. Van haar leert ze ook budgetteren en hoe zij zelf rekeningen kan betalen.

“Ik wist niet dat ik moest betalen voor alles wat men voor mij geregeld had.”

“De rol van vrijwilligersorganisaties in de (gemeentelijke) schuldhulpverlening is de laatste jaren flink gegroeid. Veel gemeenten werken momenteel in de schuldhulpverlening samen met vrijwilligers en hun aanpak wordt steeds professioneler.”

Ik ben daar blij mee; uiteindelijk zijn de burgers gebaat bij de ondersteuning en coaching door vrijwilligers van bijvoorbeeld SchuldHulpMaatje.”

Hidde Brink, Divosa

SchuldHulpMaatje, een initiatief waar het Skanfonds trots op is.

SchuldHulpMaatje groeit. Op tientallen locaties kunnen honderden vrijwilligers een maatje zijn voor mensen die door schulden de grip op hun financiën zijn verloren. Een inzet om trots op te zijn.

Het is succes met een randje; liever was SchuldHulpMaatje helemaal niet nodig. Maar de realiteit is helaas anders. Meer dan een miljoen huishoudens in Nederland kampen met schulden. Dat aantal neemt onrustbarend snel toe. En dan is het prachtig dat mensen opstaan om elkaar te helpen. Met behulp van een maatje krijgen duizenden mensen weer vat op hun financiële situatie. Ze vinden hoop voor de toekomst, een uitweg uit de schulden.

Een aantal overige sponsors van het landelijk servicepunt kiest ervoor anoniem te blijven.

De aanvankelijke opstartsubsidie van de overheid was alleen bedoeld om SchuldHulpMaatje van de grond te tillen. Bovenstaande fondsen maakten mogelijk, dat het landelijk servicepunt van SchuldHulpMaatje daarna een basis organisatie kon opbouwen. Wij zijn hen hier héél erkentelijk voor.

Lokaties worden inmiddels stap voor stap individueel ondersteund door ondersteunende fondsen, gemeenten en organisaties. LET OP: Deze sponsors zijn lokaal bekend en zijn hier NIET vermeld. Lokale én landelijke financiële ondersteuning van fondsen, gemeentelijke overheden en andere sponsors blijft noodzakelijk om het werk van de vele maatjes ook in de toekomst mogelijk te maken.

Henriëtte Hulsebosch

Skanfonds schept kansen voor mensen in kwetsbare situaties. We helpen initiatieven op weg die hen krachtiger maken. En die ervoor helpen zorgen dat ze erbij horen en een hoopvol perspectief hebben. Die missie sluit naadloos aan op SchuldHulpMaatje. Een initiatief waar Skanfonds trots op is.

Henriëtte Hulsebosch
Directeur Skanfonds

Organisaties betrokken bij SchuldHulpMaatje

SchuldHulpMaatje is een samenwerkingsverband van de kerken en Christelijke organisaties in Nederland en bureaus voor NEN 8048 gecertificeerde schuldhulpverlening. Iedereen kan een beroep doen op de hulp van een maatje, ongeacht geloof, geslacht, ras of levensovertuiging.

Colofon

Ontwerp: Impressio Communicatie

Coördinatie: B. Hoek

Redactie: M. Kerkhof
(www.totaalverhaal.com)

Druk: Klomp Bizzprint

“SchuldHulpMaatje is een cadeau van de kerken aan de samenleving.”
Carla van der Vlist,
Voorzitter landelijke stuurgroep SchuldHulpMaatje
Teamleider Kerk in Actie, binnenlands diaconaat

www.uitdeschulden.nu

www.schuldhulpmaatje.nl

Samen lukt 't ...